

de med det her til daglig. Uanset hvor gode regelsæt man har og hvor udbyggede de er, er det altså vigtigt, at der er kompetente personer til at føre tingene ud i livet ude på den enkelte skole.

Derfor er det selvfølgelig utrolig vigtigt, at noget af det, vi løbende arbejder med, også er at udbrede de gode eksempler. Det er her, Undervisningsministeriet bl.a. via hjemmesider og andet kan spille en væsentlig rolle, ikke bare i udformning af de overordnede regelsæt og rammer for skolebestyrelsernes arbejde, men også i det konkrete arbejde med antimobning. Så det er da afgjort et af de områder, hvor det vil være væsentligt løbende at følge op på, hvordan vi bedst sikrer, at de bedste eksempler på konfliktløsning på mobbeområdet bliver udbredt til flest mulige skoler, for der er også på det område utrolig stor forskel på, hvordan det virker på de enkelte skoler.

Men som sagt kan vi ikke støtte forslaget.

Kl. 21:31

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den konservative ordfører. Så er det fru Marianne Jelved som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 21:31

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Jeg har for snart nogen tid siden besøgt Blågårds Skole i forskellige sammenhænge. Bl.a. på det seneste møde, jeg var til ude på Nørrebro, besøgte jeg og samtalede med et netværk af mødre til elever på skolen. Det netværk var karakteriseret ved, at der var mange forskellige etniske baggrunde repræsenteret, lige fra danske til marokkanske osv.

De fortalte mig, at de havde opdaget, at når de mødte hinanden i skolegården, når der var elever i skolegården, gav de – uden at de tænkte over det – hinanden et kram. Det havde faktisk ændret hele konfliktmønsteret i skolegården, fordi de voksne mødre her, danske og marokkanske osv., altså i elevernes nærvær kunne give hinanden et kram, hvilket gjorde, at den konflikt, der var imellem de forskellige etniske grupperinger faktisk blev dæmpet. Det er et rigtig godt eksempel på, hvad det betyder med de voksnes roller og ansvar. Det var ikke noget, de havde bestemt sig for, det var noget, de opdagede skete. Det gav så anledning til overvejelser om, hvordan voksne i det hele taget bl.a. på den her skole, altså Blågårds Skole, kunne bidrage til at mindske konflikterne imellem eleverne og dermed også mobningen. De voksnes rolle er

uden tvivl utrolig vigtig, og forældres medvirken til skolens opgaver og arbejde og respekt for ledelse og lærere er helt afgørende.

Det er derfor jo i virkeligheden rigtigt trist, at vi i Folketinget gang på gang skal behandle de her spørgsmål, for man skulle jo forvente, at de voksne på de 1.600 folkeskoler, vi har, er fuldt bevidste om, hvad det er for en opgave, skolen skal levere. Det er de jo også, men det er ikke alle steder, det går godt nok. Derfor kunne man jo også overveje, og jeg forventer ikke og ønsker ikke noget svar i dag, det er bare til ministerens eftertanke, om man alligevel skulle ændre en lille bitte smule på loven om det danske center for – jeg kan ikke engang huske, hvad alle de her bogstaver står for – undervisningsmiljø, således at man gav dem mulighed for uopfordret, om jeg så må sige, at komme på skolerne. De skulle selvfølgelig melde, at de kom, klart nok, og de skulle have en mulighed for at gøre opmærksom på nogle mangler på skolerne, ikke ved sanktioner eller på anden måde, men de skulle simpelt hen have en mulighed for at påpege over for skolens ledelse og lærere, hvad der reelt manglede af vurderinger eller opfølgninger osv. Det er bare til overvejelse.

Så er det fuldstændig klart, at hvis en skole skal fungere, og det skal den jo selvfølgelig, det er meningen med den, skal ledelsen på skolen jo også være indstillet på at kunne formulere en mening med den skole, altså en mening, der går ud over det mest banale, at eleverne selvfølgelig skal sidde stille på deres pladser, når de bliver bedt om det, og de skal lære at læse og skrive osv. osv. Men man skal gøre det fuldstændig klart, at der er forventninger til eleverne. De er elever – det er ikke udvidelsen af børneværelset, når de kommer på skolen – og derfor er der også nogle normer for samvær og herunder også et værdigrundlag osv. Det har vi diskuteret i flere forskellige sammenhænge i løbet af dagen, så det behøver jeg ikke at gentage, men bare nævne, at det er en selvfølge. Det er bedrøveligt, at det er nødvendigt at skulle skrive det ned i en lovgivning. Man kan, når det kommer til stykket, ikke lovgive sig til en bestemt adfærd eller til en bestemt måde være på på en skole. Det skal ske i det daglige arbejde i skolen.

Det står i formålsformuleringen til folkeskolen – det står der stadig væk – at eleverne skal lære at leve i et samfund med frihed og folkestyre. Deri ligger jo en opfordring til, at der skal ske en demokratisk dannelse. Derfor er det fantastisk vigtigt, at der er den holdning, at elever